

حذف استرانسیوم از محلول های آبی به وسیله اگزروژل به دست آمده از ترا اتیل اورتو سیلیکات: بررسی های سینتیکی و ترمودینامیکی

مژگان شمس الدین^{*+}، مصطفی فضلی

سمنان، دانشگاه سمنان، دانشکده شیمی، صندوق پستی ۱۹۱۱۱ - ۳۵۱۳۱

مسعود نصیری

سمنان، دانشگاه سمنان، دانشکده مهندسی شیمی، نفت و گاز

كمال الدین حق بين

تهران، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، دانشکده علوم

چکیده: در این پژوهش کاتیون استرانسیوم (II) توسط اگزروژل به دست آمده از ترا اتیل اورتو سیلیکات از محلول آبی در یک سامانه ناپیوسته حذف شد. مقدارهای جذب با تغییر پارامترهای زمان، pH محلول، دما، مقدار جاذب و مقدار اولیه یون فلزی بررسی شد. هم‌دماهای جاذبی لانگمویر، فروندلیچ، تھپکین و دوبینین - رادشکویچ بررسی شد. مطالعه‌ها نشان دادند که داده های آزمایش با هم دمای لانگمویر تطابق بیشتری داشتند. با بهره گیری از مدل لانگمویر بیشترین ظرفیت جذب ۱۷ میلی گرم بر گرم تعیین شد. مدل های سینتیکی گوناگونی برای توصیف داده های سینتیکی به کار رفته و مدل سینتیکی شبه درجه دوم با نتیجه‌ها منطبق بود. پارامترهای ترمودینامیکی فرایند جذب استرانسیوم (II) همچون انرژی آزاد گیبس (ΔG^0)، آنتالپی (ΔH^0) و تغییرهای آنتروپی (ΔS^0) محاسبه شدند. نتیجه‌ها نشان دادند که با توجه به منفی بودن انرژی آزاد گیبس و مثبت بودن مقدار آنتالپی، فرایند جذب خود به خودی و گرماگیر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: استرانسیوم؛ اگزروژل؛ جذب سطحی؛ هم‌دما؛ سینتیک؛ مطالعه ناپیوسته.

KEY WORDS: Strontium; Xerogel; Adsorption; Isotherm; Kinetics; Batch experiment.

مقدمه

یکی از مشکل‌های مدیریت زباله‌های هسته‌ای، رهایی از ایزوتوپ‌های موجود در پساب‌های رادیواکتیو شامل استرانسیوم، سزیم، پلوتونیوم، آمرکیوم و تکنسیوم می‌باشد [۱].

+E-mail: m.shamsodin.1390@gmail.com

*عهده دار مکاتبات

با هیدرولیز ترا اتوکسی سیلان (TEOS) در اتانول با استفاده از کاتالیست های گوناگون HCl ، NaOH ، NH_3 و NBu_4F تهیه شدند. پرتو ^{29}Si NMR از ژل های تر (پیش از خشک شدن)، درجه پایین تراکم را برای ژل با کاتالیست HCl و حضور TEOS مونومر هیدرولیز نشده در ژل با کاتالیست NaOH را نشان داد. هیدرولیز با مقایسه انجام شده بین پرتوهای ^{29}Si NMR ۱۰٪ اگزوژل های به دست آمده، افزایش چشمگیری در چگالی ژل تهیه شده با HCl طی مرحله خشک شدن (۳ ساعت در ۱۲۰ درجه سلسیوس) دیده شد. فلاؤوا پاون^(۲) [۲۳] در آزمایش هایی بر روی آتیلن پروپیل سیلیکا اگزوژل^(۳)، به بررسی قدرت جذب مس دو ظرفیتی به کمک این اگزوژل پرداخت. در این آزمایش ها محلول های آبی از یون های مس، روی و کادمیم مورد بررسی قرار گرفتند. مطالعه ها نشان دادند که در غلظت های کم، گزینش پذیری خوبی برای مس، در مقایسه با سایر کاتیون های فلزی وجود دارد. این پژوهشگران قدرت جذب سطحی مس در مقایسه با روی و کادمیم را با توجه به مورفولوژی سطح اگزوژل قابل توجیه می دانستند. مارسیا^(۴) و همکاران^[۲۴] در مورد کمپلکس استیل استونات آهن^(۵) ثبت شده به روی سطح سیلیسی، مطالعه کردند. در این مطالعه که منجر به تشکیل اگزوژل Fe-acac/silica شد، اگزوژل ها با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی و پرتو سنجی IR مورد بررسی قرار گرفتند. با توجه به نتیجه ها، اگزوژل های بر جسته ای در زمینه پایداری دمایی بالا و ویژگی های بر جسته ای در کاربرد کاتالیستی ناهمگن از خود نشان داد. در پژوهشی توسط حق بین و همکاران^[۲۵] بررسی حذف ترکیب های فنولی توسط اگزوژل های هیریدی انجام شد، نتیجه ها نشان دادند که اگزوژل های تهیه شده قابلیت خوبی برای حذف ترکیب های فنولی دارند. محبی و همکاران^[۲۶] از اگزوژل ترا اتیل اورتو سیلیکات برای حذف رنگدانه های آلی استفاده کردند. نتیجه ها جذب بالاتری را برای رنگ دارای بار مثبت (متیلن بلو) در مقایسه با رنگ های دارای بار منفی و بدون بار نشان دادند.

در این مطالعه آگرزوژل به دست آمده طی فرایند پلیمر بیزاسیون سل - ژل تتراتیل اورتوسیلیکات در شرایط هیدرولیز اسیدی، به عنوان حاذمه برای حذف است انسیووم (II) مود استفاده قرار گرفته است.

استرانسیوم ۹۰ به علت پیچیدگی و نیمه عمر طولانی یکی از فراوان ترین رادیونوکلئیدهای است. استرانسیوم ۹۰ یکی از خراوردهای به دست آمده از فرایند نفوذ هسته ای در خروجی های پساب های رادیو اکتیو باز فرآوری سوخت های هسته ای است [۲]. افزوون بر این استرانسیوم کاربردهای صنعتی گوناگونی دارد. از موارد استفاده آن در برخی مواد نوری و تولید رنگ قرمز شعله در دستگاه های آتش بازی است. استرانسیوم ۹۰ به طور معمول از طریق زنجیره غذایی جذب بدن انسان می شود و در بدن تجمع پیدا می کند و در پی آن ممکن است خطراتی را به دلیل تابش، برای سلامتی انسان به دنبال داشته باشد. در نتیجه، حذف یون استرانسیم (II) از محیط های آبی یکی از موضوع های مهم در زمینه علوم زیست محیطی و فناوری است [۳].

روش‌های بسیاری برای حذف یون‌های رادیواکتیو از محلول‌های آبی وجود دارد که از جمله می‌توان به روش‌هایی مانند استخراج [۴] تبادل یونی [۵] رسوب گیری [۶] تصفیه [۷] فرایندهای زیستی [۸] و جذب سطحی [۹] اشاره کرد. در سال‌های اخیر در میان روش‌های گوناگون، جذب سطحی بهدلیل سادگی، باصره بودن از نظر اقتصادی و مؤثر بودن برای حذف فلزهای سنگین، بیشتر مورد توجه واقع شده است. در مطالعه‌های صورت گرفته با این روش، از جاذب‌های مانند زئولیت‌های طبیعی و سنتری [۱۰]، خزه به عنوان جاذب طبیعی [۱۱]، کامپوزیت نانولوله‌های کربنی / آهن اکسید [۱۲]، کربن فعل [۱۳]، کامپوزیت ذره‌های مغناطیسی [۱۴]، کاتالوئینیت [۱۵]، تالک [۱۶]، بتونیت [۱۷]، نانوذره‌های مغناطیسی آهن [۱۸] و نانو ورقه‌های گرافیتی [۱۹] برای حذف آلاینده‌ها استفاده شده است.

توسعه فرایندهای سرد آماده سازی سل - ژل باعث بروز انقلابی در زمینه سرامیک، شیشه و زمینه های مرتبط با آن شده است. این فرایندها طی سه مرحله (تشکیل سل، ژل، اگرروژل) بر پایه هیدرولیز تترا اتیل اورتو سیلیکات در شرایط اسیدی یا بازی و در دمای محیط صورت می پذیرند. اگرروژل ها موادی هستند که بر خلاف شیشه های معمولی که در فرایند داغ تهیه می شوند، در دمای اتاق و یا بین تراز آن ساخته می شوند [۲۰، ۲۱].

در پژوهشی که توسط فرامری^(۱) و همکاران [۲۲] بر روی سلیکات‌ها و اگزودزاها انجام شد، جهاد نوع سلیکات‌ها

(1) Framery

(2) Flávio A. Payan

(۳) Anilinepropylsilica

(f) Marcia

(d) Iron acetylacetonate

تراکمی سیلانول‌ها با سرعت انجام شده و سل - ژل به دست آمد. در این فرایند به دلیل واکنش‌های هیدرولیز و تراکمی، آب و الكل نیز به همراه سل - ژل به دست می‌آید. این فراورده‌های فرعی به کمک تبخیر در دمای اتاق و یا به کمک خلا از سل - ژل تهیه شده جدا شدند. در انتها و پس از حذف آب و الكل ماده شیشه مانندی باقی می‌ماند که همان اگزوژل می‌باشد [۲۵].

روش کار

آزمایش‌های جذب به صورت سامانه ناپیوسته انجام شد. برای این کار با توجه به نوع آزمایش، محلول استرانسیوم در غلظت‌های مورد نظر (۵ تا ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر) با مقدارهای مشخصی از جاذب مورد نظر (۰/۰۸-۰/۰۰۲ گرم) در بازه pH ۲ تا ۸ از جاذب موردنظر (۰/۰۰۲ گرم) در بازه pH برابر ۲ تا ۸ در مدت زمان‌های ۵ تا ۹۰ دقیقه تماس داده شد. pH محلول با افزودن مقدارهای لازم از نیتریک اسید و سود رقیق تنظیم شد. تمامی آزمایش‌ها در دمای محیط، ۲۹۸ کلوین (به استثنای آزمایش‌های بررسی اثر دما که در بازه ۲۸۳-۳۳۳ کلوین انجام شد) به طور یکسان توسط دستگاه هم زن تکان داده شد. سپس مخلوط جاذب و یون فلزی صاف شد. مقدار فلز موجود در محلول زیر صافی به وسیله دستگاه جذب اتمی تعیین شد. درصد جذب با استفاده از معادله (۱) و ظرفیت جذب تعادلی از معادله (۲) محاسبه شد.

$$\text{Ads}(\%) = \frac{C_i - C_f}{C_i} \times 100 \quad (1)$$

$$q = \frac{C_i - C_f}{m} V \quad (2)$$

که در این روابط C_i بیانگر غلظت اولیه محلول و C_f بیانگر غلظت نهایی هر دو بر حسب میلی گرم بر لیتر و q مقدار یون جذب شده بر حسب میلی گرم بر گرم، m جرم جاذب بر حسب گرم و V حجم محلول بر حسب لیتر است. شایان ذکر است که تمامی آزمایش‌ها حداقل سه بار تکرار شد و میانگین داده‌ها و نتیجه‌ها مورد استفاده قرار گرفت.

نتیجه‌ها و بحث

نتیجه‌های به دست آمده از آنالیزهای جاذب مورد بررسی
پرتوی IR مربوط به اگزوژل ترا اتیل اورتو سیلیکات تهیه شده در شکل ۱ آمده است. به طور کلی پیک‌های این طیف در دو بخش

سطح این جاذب به علت جهت گیری اتم‌های اکسیژن موجود در ساختمان جاذب به سمت بیرون دارای بار منفی است و به همین خاطر توانایی خوبی برای حذف فلزهای کاتیونی از خود نشان می‌دهد. از برتری‌های اگزوژل‌ها برای این کار قابلیت تهیه آنها در دمای پایین می‌باشد [۲۵].

بخش تجربی

مواد

تمامی مواد شیمیابی به کار رفته در این پژوهش دارای خلوص خوب و تجزیه‌ای بودند. برای تهیه محلول‌های استاندارد استرانسیوم با غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم بر لیتر مقدار مناسبی از نمک استرانسیوم نیترات^(۱) در آب م قطر حل شد و محلول‌های با غلظت پایین تر، از محلول استاندارد تهیه شدند. دستگاه اسپکتروفتومتر جذب اتمی شیمادزو^(۲) مدل AA-680، برای اندازه گیری میزان یون فلزی موجود در محلول مورد استفاده قرار گرفت. برای مخلوط شدن جاذب و محلول از تکاننده^(۳) شیمی فان^(۴) استفاده شد. pH متر مدل 462 Ts-Technology pH استفاده شد.

جادب

ابتدا اگزوژل TEOS با استفاده از ترا اتیل اورتو سیلیکات شرکت مرک، به روش سل - ژل تهیه شد. پس از خشک شدن به مدت دو هفته در دمای اتاق، در میانگین اندازه ذره‌ها با مش ۱۰۰ (۱۴۹ میکرومتر) برای انجام آزمایش‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

تهیه اگزوژل در دو مرحله انجام شد. در مرحله اول هیدرولیز پیش ماده آلکوکسی سیلان در محیط اسیدی صورت گرفت. برای انجام این فرایند مقدار لازم از آلکوکسی سیلان به آب دارای اسید و یا باز افزوده شد (مقدارهای لازم از ترا اتیل اورتو سیلیکات، آب و هیدروکلریک اسید به ترتیب با نسبت مولی ۱ : ۴ : ۰/۰۰۱۵) به یکدیگر افزوده شد سپس به مدت ۳ ساعت در دستگاه سونیکیت^(۵) قرار داده شد تا مخلوط تک فازی به دست آمد که این مخلوط تک فازی سل نامیده می‌شود.

در مرحله دوم واکنش‌های تراکمی تند سیلانول‌ها و تولید سل - ژل در pH خنثی صورت گرفت. استفاده از بافر فسفاتی سبب شد که pH مخلوط در حد خنثی باقی بماند. در این حالت واکنش

(۱) $\text{Sr}(\text{NO}_3)_2$

(۲) Shimadzu

(۳) Shaker

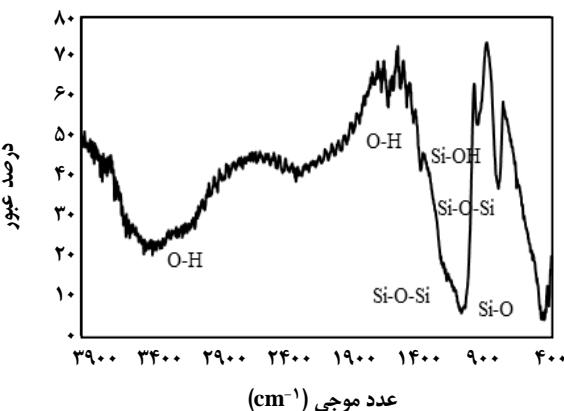
(۴) Shimi funn

(۵) Sonicate

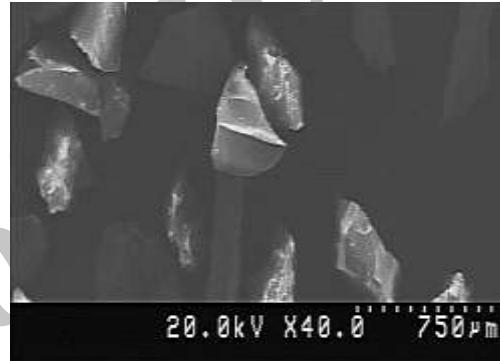
آنالیز میکروسکوپ الکترونی روبشی جاذب مورد نظر (شکل ۲) بیانگر شکل ظاهری نمونه، ویژگی سطح و تا حدودی اندازه و شکل ذرهها می‌باشد.

مطالعه اثر pH

به منظور مطالعه اثر pH محلول آبی بر روی کارایی جاذب، 0.15 g از جاذب مورد نظر با 5 mL لیتر از محلول 40 mL گرم بر لیتر استرانسیوم در pH های گوناگون بین 2 تا 8 مخلوط شد و پس از زمان تماس 60 دقیقه مقدارهای جذب اندازه گیری شد. نتیجه‌ها نشان داد رقابت بین یون های H^+ موجود در محیط و یون های استرانسیوم برای جذب شدن بر روی جاذب، باعث کاهش مقدارهای جذب یون استرانسیوم می‌شود. با افزایش pH سطح جاذب منفی تر شده و نیروی الکترواستاتیک بین جاذب و یون فلزی استرانسیوم افزایش می‌یابد. بازده جذب در pH برابر 6 به بیشترین مقدار خود می‌رسد ولی پس از آن یعنی در pH های بالاتر از 6 مقدار جذب یون های استرانسیوم بر روی جاذب مورد مطالعه، کاهش پیدا می‌کند. در pH های بالاتر احتمال تشکیل رسوب هیدروکسیدی وجود دارد و این موضوع می‌تواند روی کاهش میزان جذب تأثیر گذار باشد^[۳]. تأثیر pH بر بازده و ظرفیت جذب در شکل ۳ نشان داده شده است. مطالعه‌های بسیاری صورت گرفته که نتیجه‌های به تقریب همانندی در برداشته‌اند. ال-کاماش^(۱) در مطالعه‌ای بر روی حذف یون های استرانسیوم و سزیم توسط زئولیت A که در سامانه پیوسته و ستونی انجام شد pH=۶ را برای حالت بهینه در نظر گرفت. در مطالعه‌ای توسط لی^(۲) و همکاران^[۳] حذف یون استرانسیوم و کلسیم توسط ژل هیبریدی مشتق شده از بیس (تری متوكسیلیل پروپیل) آمین بازه $\text{pH}=12-2$ مورد بررسی قرار گرفت که با افزایش pH درصد حذف افزایش داشته است. در مطالعه‌ای که توسط وی گوان^(۴) و همکاران^[۳] بر روی حذف استرانسیوم توسط پتاسیم تترا تیتانات و سدیم تری تیتانات انجام شد pH=۶ مناسب بود، دسیردی هاریکیشور کومار ردی^(۴) و همکاران^[۳۲] در مطالعه‌ای از خاک رس برای حذف استرانسیوم رادیواکتیو استفاده کردند و بیشترین ظرفیت جذب را برای pH ۵ تا 6 به دست آوردند.

شکل ۱- پرتو IR اگزروژل تترا اتیل اورتو سیلیکات.

شکل ۲- تصویر SEM جاذب تترا اتیل اورتو سیلیکات.

متمايز دیده می‌شود: ناحیه اول (فرکانس $\sim 3400\text{ cm}^{-1}$ و $1647/1\text{ cm}^{-1}$) مربوط به گروه هیدروکسیل(OH) کششی آب آزاد یا جذب شده می‌باشد. ناحیه دوم مربوط به حالت‌های گوناگون سیلیکا است و این ناحیه می‌تواند به سه پیک تقسیم شود ($\sim 450\text{ cm}^{-1}$ ، $\sim 800\text{ cm}^{-1}$ و $\sim 1100\text{ cm}^{-1}$). جذب در فرکانس $455/17\text{ cm}^{-1}$ بیانگر رفتار خمی اکسیژن های پل ساز در پیوند سیلوکسان (Si-O-Si) است. ارتعاش‌های متقارن اتم‌های سیلیکون در پیوند سیلوکسان در $804/26\text{ cm}^{-1}$ دیده می‌شود. بزرگ‌ترین پیک دیده شده در پرتو سیلیکا در $1087/78\text{ cm}^{-1}$ می‌باشد و نشانگر ارتعاش متقارن اتم‌های سیلیکون می‌باشد.

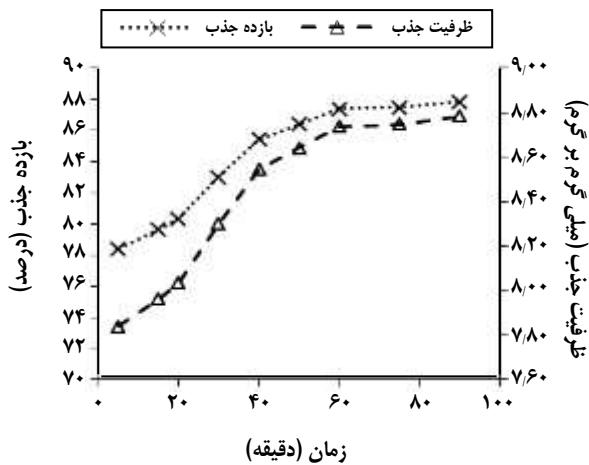
پیوند ضعیف در فرکانس $968/20\text{ cm}^{-1}$ نشانگر ارتعاش کششی گروه سیلانول (Si-OH) می‌باشد. همه موارد با مطالعه‌های پیشین [۲۷ - ۲۹] هماهنگی دارد.

(۱) El-Kamash

(۲) Li. et al

(۳) Wei Guan

(۴) Desirreddy Harikishore Kumar Reddy

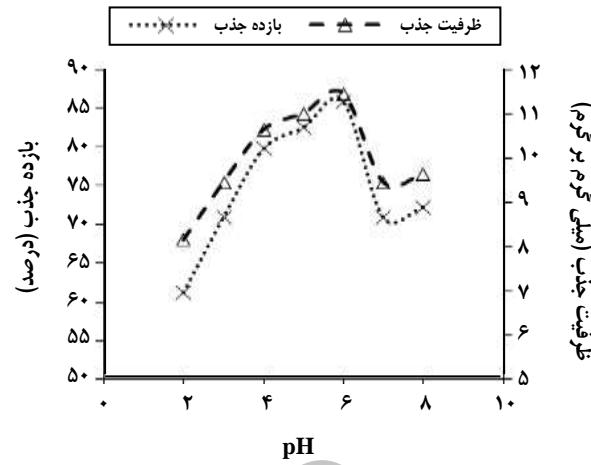
شکل - ۴- تأثیر زمان تماس بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم.
 (۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت $40 \text{ میلی گرم بر لیتر}$ ، مقدار
 جاذب $15 \text{ میلی گرم و } \text{pH} = 6$).

گوناگونی از جاذب مورد نظر به وزن های ۰/۰۸۰ تا ۰/۰۰۲ گرم به مدت ۶۰ دقیقه در تماس با ۵ میلی لیتر محلول استرانسیوم به غلظت ۴۰ میلی گرم در لیتر قرار گرفت. نتیجه ها نشان دادند که مقدار استرانسیوم جذب شده با افزایش میزان جاذب، افزایش پیدا کرد. روشن است که با افزایش مقدار جاذب، تعداد جایگاه های جذب قابل دسترس افزایش می یابد، درنتیجه کارایی جذب بیشتر می شود. اما چگالی جذب یعنی مقدار جذب شده به ازای واحد جرم کاهش می یابد. کاهش چگالی جذب نیز در اثر اشباع نشدن جایگاهها در واکنش های جذبی است. با توجه به شکل ۵ در مقدار ۰/۰۲ گرم از جاذب، درصد جذب به مقدار بیشینه رسیده و تغییرهای درصد جذب با افزایش مقدار جاذب از ۰/۰۲ تا ۰/۰۸۰ تغییر زیادی نمی کند، در نتیجه مقدار ۰/۰۲ گرم به عنوان مقدار بهینه انتخاب شد.

مطالعه اثر غلظت اولیه یون فلزی

در این مرحله برای یون فلزی مورد نظر محلول‌هایی با غلظت‌های گوناگون از ۵ تا ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر آماده شد و پس از تنظیم pH بهینه برای آن، ۰،۰۲ گرم از جاذب مورد مطالعه به مدت ۶۰ دقیقه در تماس با ۵ میلی لیتر محلول استرانسیوم قرار گرفت. با افزایش غلظت اولیه یون فلزی، درصد جذب کاهش پیدا کرد، زیرا با وجود ثابت بودن تعداد سایت‌های فعال جاذب، میلی گرم‌های بیشتری از یون استرانسیوم در تماس با گرم‌های جاذب قرار گرفت.

(1) Jana Marešová

شکل ۳- تأثیر pH بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم. (مقدار جاذب ۱۵ میلی گرم ، ۵ میلی لیتر فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر ، مدت زمان ۶۰ دقیقه).

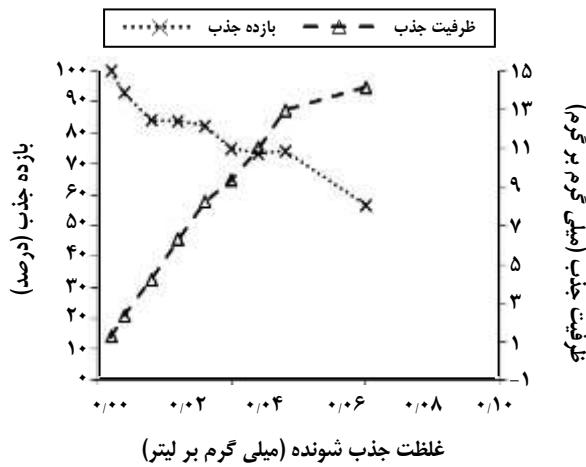
مطالعه اثر زمان تماس

به منظور بررسی اثر زمان تماس ۱۵٪ گرم از جاذب با ۵ میلی لیتر از محلول استرانسیوم ۴۰ میلی گرم در لیتر در زمان‌های ۹۰ دقیقه محلوت شد. مقدارهای بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم روی جاذب در زمان‌های گوناگون ثبت شد (شکل ۴). چنانچه از شکل نیز پیداست، با افزایش زمان تماس، درصد جذب افزایش یافت. تعادل جذبی در زمان ۶۰ دقیقه به دست آمد. پس از ۶۰ دقیقه، با افزایش زمان مقدار جذب تغییر زیادی نداشت. همچنین این شکل نشان می‌دهد در زمان‌های ابتدایی نیز مقدارهای بالایی از فلز توسط جاذب جذب شده است و بیشترین مقدار جذب در همان ده دقیقه ابتدایی انجام شد. مطالعه انجام شده توسط جانا مارسو^(۱) [۳۳] بر روی حذف استرانسیوم و کبالت توسط جاذب طبیعی خزه نشان دهنده نتیجه‌های همانند می‌باشد، جذب در مدت زمان ۱۰ دقیقه به تعادل می‌رسد و در مدت ۶۰ دقیقه تعادل نهایی به دست می‌آید و در مطالعه پینگسیاو و^(۲) و همکاران که به بررسی تعادلی حذف استرانسیوم توسط خاک رس (ارگانو-مونتموریلونیت) پرداخته است زمان تعادل ۲۴ ساعت به دست آمده است [۳۴].

مطالعه اثر مقدار جاذب

تاثیر مقدار جاذب بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم در شکل ۵ نشان داده شده است. در این آزمایش‌ها مقدارهای

(۲) Pingxiao Wu

شکل ۶ - تأثیر غلظت جذب شونده بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با 40 mg/g جاذب، مدت زمان ۶۰ دقیقه و $\text{pH}=6$.

و بررسی قرار گرفت و نتیجه‌های تجربی با این معادله‌های مقایسه شد.

همدمای لانگمویر

شکل کلی معادله به صورت زیر است [۳۶]

$$\frac{c_e}{q} = \frac{1}{q_e K_L} + \frac{c_e}{q_e} \quad (3)$$

که در این معادله C_e غلظت تعادلی بر حسب میلی گرم بر لیتر، q مقدار جذب فلز بر حسب میلی گرم بر گرم، K_L ثابت جذب بر حسب لیتر بر میلی گرم مربوط به انرژی جذب و q_e ظرفیت جذب بیشینه بر حسب میلی گرم بر گرم است. منحنی خطی C_e/q_e بر حسب C_e برای محاسبه این موردها به کار می‌رود (شکل ۸). جدول ۱ نشان می‌دهد که معادله لانگمویر به خوبی با همدمای جذبی بدست آمده از نتیجه‌ها و داده‌های تجربی مطابقت دارد و بیشترین جذب استرانسیوم توسط جاذب ۱۷ میلی گرم بدست آمد.

همدمای فروندلیچ

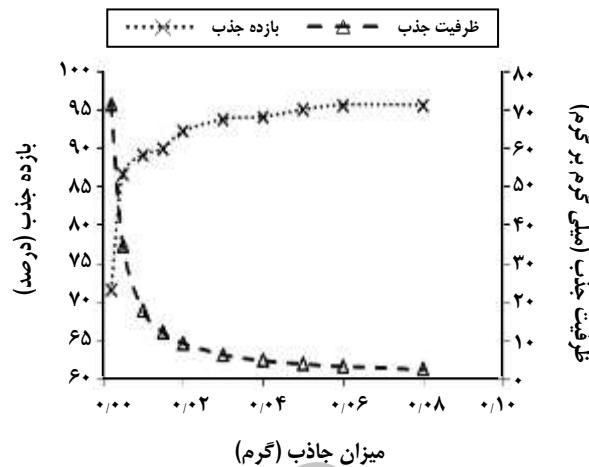
شکل خطی معادله فروندلیچ به صورت زیر است [۳۷]

$$\log q_e = \log K_f + \frac{1}{n} \log C_e \quad (4)$$

(۱) Huseyin Tel

(۲) Langmuir Isotherm

(۳) Freundlich Isotherm

شکل ۵ - تأثیر مقدار جاذب بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶۰ دقیقه و $\text{pH}=6$.

تأثیر غلظت اولیه بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم در شکل ۶ نشان داده شده است.

مطالعه اثر دما

برای بررسی اثر دما بر روی میزان جذب، آزمایش‌ها در دمای گوناگون ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ درجه سلسیوس صورت پذیرفت. منحنی تغییرهای بازده و ظرفیت جذب بر حسب دما در شکل ۷ نشان داده شده است. نتیجه‌ها نشان دادند که با افزایش دما میزان جذب افزایش یافت که این حاکی از گرما گیر بودن فرایند جذب است و این نشان می‌دهد که افزایش دما شرایط را برای فرایند جذب بهتر می‌کند. در مطالعه‌هایی همانند که توسط وی گوان و همکاران [۳] روی جذب استرانسیوم توسط جاذب‌های پتانسیم تترا تیتانات و سدیم تری تیتانات، و هوسینیان [۱] و همکاران [۳۵] روی جذب استرانسیوم توسط جاذب‌های ZrO_2 - TiO_2 و ZrO_2 انجام شد فرایند جذب گرم‌گیر گزارش شده است.

بررسی همدمای جذب

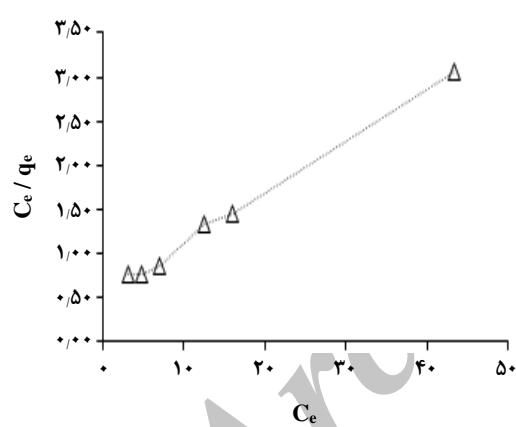
برای توصیف رفتار جذب، معادله‌ها و همدمای گوناگون مورد توجه قرار می‌گیرد. در این مطالعه هم‌دماهای لانگمویر [۱]، فروندلیچ [۲]، همدمای تمکین [۴] و همدمای دوبینین - رادشکویچ [۵] مورد مطالعه

(۴) Tempkin Isotherm

(۵) Dubinin-Radushkovich Isotherm

جدول ۱- ثابت‌های هم‌دماهای لانگمویر، فروندلیچ، تمپکین و دوبینین-رادشکویچ برای جذب یون (Sr(II) توسط جاذب TEOS (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶ دقیقه، pH=۶).

	ثابت‌ها	مدل ایزوترمی
۱۷/۱۵	$q_{\max}$ (mg/g)	لانگمویر
۰/۱۱۶۱	K_L (L/mg)	
۰/۹۹۵۹	R^{γ}	
۲/۹۳۹	K_f (L/g)	
۲/۱۶۸	n	
۰/۹۰۷۳	R^{γ}	
۱/۰۲۴۵	A_T	
۳/۹۳۵۳	B_T	
۰/۹۵۱۲	R^{γ}	
۱۱/۹۳۹	$Q_{\max}$ (mg/g)	
2×10^{-6}	K_{D-R} (mol $^{\gamma}$ /kJ $^{\gamma}$)	
۰/۹۰۶۸	R^{γ}	
۰/۵۰۰	E (kJ/mol)	

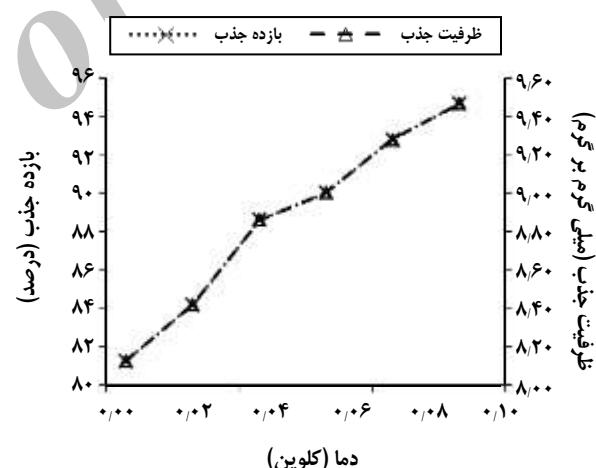

شکل ۸- منحنی هم‌دما لانگمویر برای جذب یون (Sr(II) توسط جاذب TEOS (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶ دقیقه، pH=۶).

محاسبه، بیانگر مناسب بودن مدل هم‌دما فروندلیچ برای جذب یون‌های استرانسیوم بود که این نتیجه‌ها در جدول ۱ ارایه شده است.

هم‌دماهای تمکین

هم‌دماهای تمکین به صورت خطی با معادله ۵ بیان می‌شود [۳۸]

شکل ۷- تأثیر دما بر بازده و ظرفیت جذب استرانسیوم (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶ دقیقه، pH=۶).

که در این معادله q_e مقدار جذب شده برحسب میلی گرم بر گرم، C_e غلظت تعادلی یون‌های جذب شونده برحسب میلی گرم بر لیتر، K_F و n به ترتیب ثابت‌های فروندلیچ مربوط به ظرفیت و شدت جذب هستند. وقتی منحنی $\log q_e$ برحسب $\log C_e$ رسم می‌شود، یک خط راست با شیب $1/n$ و عرض از مبدا $\log K_F$ به دست می‌آید. نتیجه‌های به دست آمده از داده‌های تجربی و

جدول ۲- مقایسه نتیجه‌های به دست آمده از بررسی جذب استرانسیوم روی اگزروژل TEOS در این مطالعه با نتیجه‌های سایر جاذب‌های استفاده شده در مقاله‌ها.

مرجع	ظرفیت جاذب (میلی گرم بر گرم)	جادب
[۴۱]	۱/۶۶	نانوندره نقره فرآوری شده با آلومینا
[۳۲]	۲/۸۱۶	خاک رس
[۳۹]	۱۰/۵۲	ZrO _۲
مطالعه حاضر	۱۷	TEOS
[۳۹]	۲۸/۰۱	ZrO _۲ -TiO _۲

اگر مقدار $E < 8 \text{ kJ/mol}$ نیروی فیزیکی کنترل کننده مکانیسم جذب است و اگر $8 \text{ kJ/mol} < E < 16 \text{ kJ/mol}$ تبادل یون کنترل کننده فرایند جذب و درصورتی که $E > 16 \text{ kJ/mol}$ نفوذ ذرهای کنترل کننده مکانیسم جذب است. مقایسه ضریب همبستگی به دست آمده از رسم منحنی های هر یک از همدماهه، می‌تواند به عنوان معیار مناسبی برای بیان تطبیق داده‌های تجربی و همدماهای یاد شده باشد. درنتیجه همان‌گونه که در جدول ۱ دیده می‌شود، همدماهی لانگمویر نسبت به همدماهای دیگر تطابق بیشتری با داده‌های تجربی دارد که این همدما نشان دهنده جذب تک لایه روی سطح و توزیع همگن مکان‌های فعلی جذب و انرژی جذب، در سطح می‌باشد. نتیجه‌های به دست آمده از بررسی جذب استرانسیوم روی اگزروژل TEOS در این مطالعه با نتیجه‌های سایر جاذب‌های مورد استفاده در جدول ۲ مورد مقایسه قرار گرفته است. مطالعه‌های همانند دیگری نیز انجام شده است که نشان دهنده ظرفیت جذب بالاتری هستند [۳۰، ۳۳، ۳۴].

سینتیک جذب

برای تطابق داده‌های تجربی مربوط به جذب آلاینده‌ها روی جاذب‌ها مدل‌های سینتیکی متفاوتی از جمله معادله‌های سینتیکی شبه درجه اول^(۱)، شبه درجه دوم^(۲)، مدل سینتیکی نفوذ بین ذرهای^(۳) و الیویچ^(۴) گزارش شده است. در این مطالعه مقایسه‌ای بین داده‌های به دست آمده از نتیجه‌های آزمایش‌های تجربی با این معادله‌های انجام شد.

$$q_e = B_T \ln K_T + B_T \ln C_e \quad (5)$$

که در این معادله $B_T = R_T/b$ است. با استفاده از منحنی q_e بر حسب $\ln C_e$ می‌توان ثابت‌های همدماهی B_T و K_T را به ترتیب از شبیه و عرض از مبدأ منحنی تعیین نمود. ثابت‌های محاسبه شده مربوط به همدماهی تمکین در جدول ۱ آمده است.

همدمای دوبینین - رادشکویچ

همدمای دوبینین - رادشکویچ به صورت خطی با معادله (۶) بیان می‌شود:

$$\ln q_e = \ln Q_m - K_{D-R} e^2 \quad (6)$$

که در این معادله، K_{D-R} ثابت مربوط به انرژی جذب بر حسب مول بر کیلوژول است. Q_m ظرفیت اشباع تک لایه نظری بر حسب میلی گرم بر گرم و e پتانسیل پولانی است که از معادله زیر محاسبه می‌شود:

$$e = RT \ln \left(1 + \frac{1}{C_e} \right) \quad (7)$$

شبیه نمودار $\ln q_e$ بر حسب e برابر با K_{D-R} (mol^۲/J^۲) و عرض از مبدأ آن برابر با ظرفیت جذب، Q_m (mg/g) خواهد بود [۳۹، ۴۰].

انرژی آزاد جذب ($E/J/mol$) برابر با تغییر انرژی آزاد وقتی که یک مول از یون جذب شونده از بینهایت در محلول به سطح جامد منتقل می‌شود و به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$E = \frac{1}{\sqrt{2K_{D-R}}} \quad (8)$$

(۱) Pseudo-First Order Model

(۲) Pseudo-Second Order Model

(۳) Intraparticle Diffusion Model

(۴) Elovich Model

جدول ۳- بررسی مدل‌های سینتیکی برای یون $\text{Sr}(\text{II})$ توسط جاذب TEOS (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶۰ دقیقه، $\text{pH}=6$)

ثابت‌ها		مدل سینتیکی
۱/۶۰۲	q_t (mg/g)	شبه درجه اول
۰/۰۵۳۲	k_1 (min^{-1})	
۰/۹۳۰۹	R^2	
۸/۹۳۶۵	q_2 (mg/g)	
۰/۰۶۶	k_2 (g/mg min)	
۰/۹۹۹۷	R^2	
۵/۲۷۰۸	h (mg/g min)	شبه درجه دوم
۱/۶۹۵۴	$t_{1/2}$ (min)	
۲/۵۷۵۳	β	
۲۹۱۹۰۷۵۴/۷۸	α	
۰/۹۰۷۳	R^2	
۰/۱۵۲۶	K_{dif} (mg/g $\text{min}^{1/2}$)	
۷/۴۶۰۴	C	نفوذ ذره‌ای
۰/۹۳۵۷	R^2	

سینتیکی با داده‌های تجربی تطابق دارد(شکل ۹، جدول ۳). مدل شبه درجه دوم بر این فرض استوار است که مرحله کنترل کننده فرایند جذب، برهمنش های شیمیایی بین سطح جاذب و استرانسیوم است.

در مدل شبه درجه دوم زمانی که $t \rightarrow 0$ سرعت اولیه جذب h (mg/g min) و زمان مورد نیاز برای رسیدن به نیمه تعادل $t_{1/2}$ (min) توسط معادله‌های (۱۱) و (۱۲) محاسبه می‌شود [۴۳].

$$h = k_2 q_e^2 \quad (11)$$

$$t_{1/2} = \frac{1}{k_2 q_e} \quad (12)$$

مدل نفوذ بین ذره‌ای

مدل نفوذ بین ذره‌ای به صورت زیر نوشته می‌شود [۴۴]

$$q_t = k_{\text{dif}} t^{1/2} + c \quad (13)$$

که در این معادله C عرض از مبدأ و K_{dif} ثابت نفوذ بین ذره‌ای بر حسب $\text{mg/g min}^{1/2}$ است. مقدارهای سینتیک جذب دیده شده در جدول ۳ ارایه شده است.

مدل شبه درجه اول

معادله شبه درجه اول به صورت زیر است [۳۹]

$$\ln(q_e - q_t) = \ln q_e - k_1 t \quad (9)$$

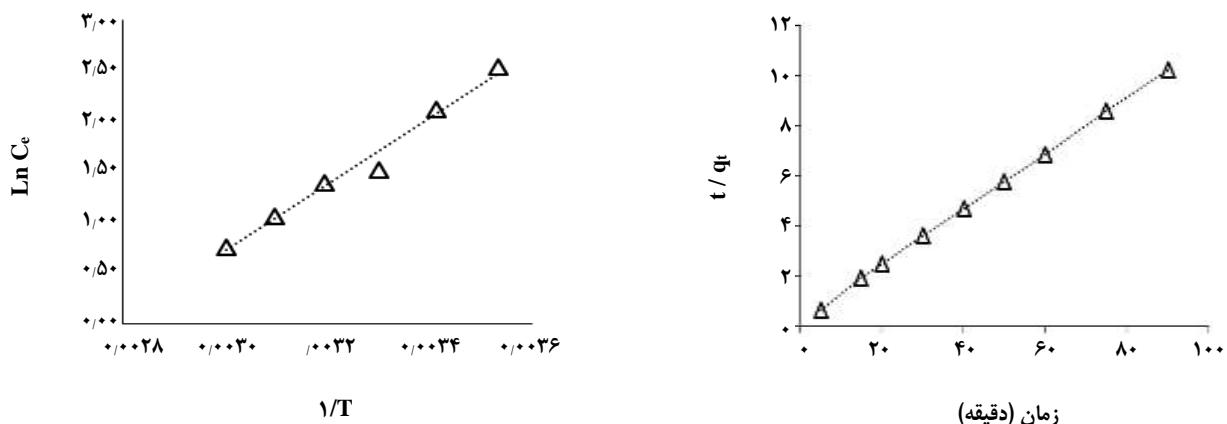
که در آن q_e ظرفیت جذب جاذب در حالت تعادل بر حسب میلی گرم بر گرم، q_t مقدار استرانسیوم جذب شده در زمان t بر حسب میلی گرم بر گرم و K_1 ثابت سرعت شبه درجه اول بر حسب min^{-1} است. مقدارها و ثابت‌های محاسبه شده مربوط به مقایسه بین داده‌های تجربی و معادله سینتیک درجه اول در جدول ۳ ارایه شده است.

مدل شبه درجه دوم

مدل شبه درجه دوم نیز قادر است سینتیک جذب استرانسیوم بر روی اگزوژل TEOS را توصیف کند [۴۲]

$$\frac{t}{q_t} = \frac{1}{k_2 q_e^2} + \left(\frac{1}{q_e} \right) t \quad (10)$$

که در این معادله K_2 ثابت سرعت جذب درجه دو بر حسب mg/g min است. منحنی خط راست t/q_t بر حسب t برای داده‌های تجربی امتحان شد و نتیجه‌های آن نشان داد که این مدل

شکل ۱۰ - نمودار ترمودینامیک جذب برای یون $\text{Sr}(\text{II})$ توسط جاذب TEOS (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶۰ دقیقه، $\text{pH}=6$).

دیگر پارامترها (ΔG° , ΔS°) از معادهای (۱۷) و (۱۸) استفاده شده است.

تغییر انرژی آزاد گیس (ΔG°)، میزان خودبهخودی بودن فرایند جذب را مشخص می‌کند. برای این که فرایند جذب زیاد و چشمگیر باشد، باید مقدارهای تغییر انرژی آزاد منفی باشد. تغییر انرژی آزاد گیس به صورت زیر تعریف می‌شود.

$$\Delta G^\circ = -RT \ln K_c \quad (17)$$

که در این معادله R ثابت جهانی گازها برابر $K = ۸/۳۱۴ \text{ J/mol}$ و T دمای مطلق است. K ثابت تعادلی ترمودینامیک است. مهمترین مقدارهای ترمودینامیکی مانند ΔH° , ΔG° , ΔS° توسط معادله زیر با هم مرتبط می‌شوند [۴۷].

$$\Delta G^\circ = \Delta H^\circ - T\Delta S^\circ \quad (18)$$

جدول ۴ داده‌های ترمودینامیکی را ارایه می‌دهد. بررسی نتیجه‌ها نشان داد که مقدارهای ΔG° برای جذب فلز منفی است که بیانگر خود به خودی بودن و امکان پذیر بودن فرایند جذب می‌باشد. مقدارهای مثبت ΔH° بیانگر گرمایگیر بودن فرایند است که بالا رفتن دما مزیتی برای بهتر شدن بازده جذب به حساب می‌آید، مقدارهای مثبت ΔS° نشان دهنده افزایش بی‌نظمی و افزایش احتمال برخورد در حد فاصل جاذب و محلول در فرایند جذب کاتیون فلزی روی جاذب می‌باشد.

شکل ۹ - نمودار مدل سیستمیک شبۀ درجه دوم برای یون $\text{Sr}(\text{II})$ توسط جاذب TEOS (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶۰ دقیقه، $\text{pH}=6$).

مدل الوبیج

مدل الوبیج به صورت زیر نوشته می‌شود [۴۵]

$$q_t = \left(\frac{1}{\beta} \right) \ln (\alpha \beta) + \left(\frac{1}{\beta} \right) \ln t \quad (14)$$

که در این معادله q_t (mg/g) مقدار جذب شده گونه جذب شده در زمان t بر واحد جرم جاذب و α و β مقدارهای ثابت‌اند.

ترمودینامیک جذب استرانسیوم

ثابت تعادل ظاهری جذب (K_c) به صورت زیر تعریف می‌شود [۴۶]:

$$K_c = \frac{C_{\text{ad.eq}}}{C_{\text{eq}}} \quad (15)$$

که در این معادله $C_{\text{eq.ad}}$ غلظت یون فلزی روی جاذب در حالت تعادل بر حسب میلی گرم در لیتر است.

مقدار ΔH° با استفاده از رسم $\ln C_e$ بر اساس $1/T$ و از روی شب خط مورد نظر براساس معادله کالازیوس - کالاپرون به دست می‌آید (معادله (۱۶)).

$$\ln C_e = \frac{\Delta H^\circ}{RT} + D \quad (16)$$

D غلظت تعادلی یون فلزی در محلول (mg/L) و هم عرض از مبدأ نمودار مورد نظر می‌باشد (شکل ۱۰). برای ΔH° برای یک پوشش سطحی ثابت، ثابت فرض شده است. برای محاسبه

جدول ۴ - پارامترهای ترمودینامیکی مربوط به جذب یون استرانسیوم باجاذب TEOS (۰/۰۲ گرم جاذب، ۵ میلی لیتر محلول فلز سنگین با غلظت ۴۰ میلی گرم بر لیتر، مدت زمان ۶۰ دقیقه، pH=۶).

پارامترهای ترمودینامیکی				دما (کلوین)
K _c	ΔG°(kJ/mol)	ΔS°(J/mol K)	ΔH°(kJ/mol)	
۱/۰۸۳۳	-۰/۱۸۸۳۲۹	۹۷/۴۷۸	۲۷/۳۹۷۹	۲۸۳
۱/۳۳۱۰۲	-۰/۶۹۶۵۷	۹۵/۸۸۶	۲۷/۳۹۷۹	۲۹۳
۱/۹۵۱۱	-۱/۶۸۳۸	۹۵/۹۸	۲۷/۳۹۷۹	۳۰۳
۲/۲۵۷۹	-۲/۱۱۹۳	۹۴/۳۰	۲۷/۳۹۷۹	۳۱۳
۳/۲۲۹۳	-۳/۱۴۸	۹۴/۵۷	۲۷/۳۹۷۹	۳۲۳
۴/۴۵۴۳	-۴/۱۳۵۸	۹۴/۶۹	۲۷/۳۹۷۹	۳۳۳

با هم‌دمای لانگمویر نشان دادند که نشان دهنده تک لایه بودن فرایند جذب می‌باشد. داده‌های سینتیکی نشان دهنده سرعت بالای فرایند جذب هستند به طوری که بیشترین میزان جذب به تقریب ۸۰ درصد در همان ده دقیقه ابتدایی صورت گرفت. به طور کلی با توجه به میزان جذب بالای یون استرانسیوم توسط اگزروژل تهیه شده می‌توان گفت، اگزروژل ترا اتیل اورتو سیلیکات قابلیت خوبی برای جذب کاتیون استرانسیوم از محلول‌های آبی را دارد.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۱/۲۶، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۷/۶

نتیجه گیری

در این مطالعه ابتدا اگزروژل ترا اتیل اورتو سیلیکات در حضور هیدروکلریک اسید به عنوان کاتالیست و به روش سل-ژل که روش آماده‌سازی به نسبت آسانی می‌باشد، تهیه شد که در میانگین اندازه ذره‌ها با مش ۱۰۰ برای انجام آزمایش‌های مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه‌های بدست آمده نشان داد مقدار جذب تعادلی با افزایش غلظت یون فلزی و با افزایش دما افزایش پیدا کرد. بیشترین مقدار جذب در pH برابر با ۶ انجام گرفت. مقدار بهینه جاذب و زمان تماس به ترتیب ۴ گرم در لیتر و ۶۰ دقیقه به دست آمد. از بین هم‌دماهای بررسی شده داده‌های تعادلی و تجربی مطابقت خوبی

مراجع

- [1] http://cfpub.epa.gov/ncer_abstracts/index.cfm/fuseaction/display.abstractDetail/abstract/5775/report/F, United States Environmental Protection Agency.
- [2] Isnard H., Aubert M., Blanchet P., *Determination of 90Sr/238U Ratio by Double Isotope Dilution Inductively Coupled Plasma Mass Spectrometer with Multiple Collection in Spent Nuclear Fuel Samples with in Situ 90Sr/90Zr Separation in a Collision-Reaction Cell, Spectrochim. Acta Part B*, **61**: 150-156 (2006).
- [3] Guan W., Pan J., Ou H., Wang X., Zou X., HuW., Li C., Wu X., *Removal of Strontium(II) Ions by Potassium Tetratitanate Whisker and Sodium Trititanate Whisker from Aqueous Solution: Equilibrium, Kinetics and Thermodynamics, Chem. Eng. J.*, **167**: 215-222 (2011).
- [4] Okugaki T., Kitatsuji Y., Kasuno M., *Development of High Performance Electrochemical Solvent Extraction Method, J. Electroanal. Chem.*, **629**: 50–56 (2009).
- [5] Zhang A.Y., Akashi T., *Electrical Conductivity of Partially Ion Exchanged Sr and Ba -Alumina Single Crystals Determined by a.c. Impedance Spectroscopy, Mater. Lett.*, **60**: 2834–2836 (2006).

- [6] Park J., Photocatalytic Activity of Hydroxyapatite-Precipitated Potassium Titanate Whiskers, *J. Alloys Compd.*, **492**, 57–60 (2010).
- [7] Bae S.D., Sagehashi M., Sakoda A., Prevention of Microparticle Blocking in Activated Carbon Membrane Filtration with Carbon Whisker, *J. Membr. Sci.*, **252**: 155-163 (2005).
- [8] Sawaki Y., Ohno T., Tahata M., The Ediacaran Radiogenic Sr Isotope Excursion in the Doushantuo Formation in the Three Gorges Area, *South China, Precambrian Res.*, **176**: 46-64 (2010).
- [9] Missana T., Atun G., Adsorption of Bivalent Ions (Ca(II), Sr(II) and Co(II)) onto FEBEX Bentonite, *Phys. Chem. Earth*, **32**: 559-567 (2007).
- [10] Marinin D.V., Brown G.N., Studies of Sorbent/Ion-Exchange Materials for the Removal of Radioactive Strontium from Liquid Radioactive Waste and High Hardness Groundwater, *Waste Manage.*, **20**: 545–553 (2000).
- [11] Balarama Krishna M.V., Raoa S.V., Arunachalam J., Murali M.S., Kumarc S., Manchand V.K., Removal of ^{137}Cs and ^{90}Sr from Actual Low Level Radioactive Waste Solutions Using Moss As a Phyto-Sorbent, *Sep. Purif. Technol.*, **38**: 149-161 (2004).
- [12] Chen C., Hu J., Shao D., Li J., Wang X., Adsorption Behavior of Multiwall Carbon Nanotube/Iron Oxide Magnetic Composites for Ni(II) and Sr(II), *J. Hazard. Mater.*, **164**: 923–928 (2009).
- [13] Chegrouche S., Mellah A., Barkat M., Removal of Strontium from Aqueous Solutions by Adsorption onto Activated Carbon: Kinetic and Thermodynamic Studies, *Desalination* **235**: 306-318 (2009).
- [14] Yea X., Liua T., Li Q., Liua H., Wu Z., Comparison of Strontium and Calcium Adsorption Onto Composite Magnetic Particles Derived from Fe_3O_4 and Bis(trimethoxysilylpropyl) amine, *Colloids Surf. A*, **330**: 21-27 (2008).
- [15] Bascetin E., Atun G., Adsorption Behavior of Strontium on Binary Mineral Mixtures of Montmorillonite and Kaolinite, *Appl. Radiat. Isot.*, **64**: 957-964 (2006).
- [۱۶] سمیعی بیرق، عبدالله؛ خدادادی، احمد؛ عبداللهی، محمود؛ مشکینی، محمد؛ بررسی فرآیند حذف سیانید از آب سد باطله کارخانه فراوری طلای آقدرہ- تکاب با استفاده از کانی تالک، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، ۳۱(۲) و ۳۱(۳) تا ۳۲ (۱۳۹۱).
- [۱۷] طهمورثی، مجید؛ صرافی، امیر؛ ایرج منصوری، عبدالرؤضاء؛ لشکری، بتول؛ جذب یون های مس، روی و نیکل توسط بتتونیت کلسیمی، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، ۳۲(۱) و ۳۲(۲) تا ۱۶ (۱۳۹۲).
- [۱۸] علیزاده، رضا؛ عابدینی، سوده؛ نبی بیدهندی، غلامرضا؛ عموماً عابدینی، قاسم؛ حذف فلز سرب از پساب صنایع باتری‌سازی با استفاده از نانوذرات مغناطیسی آهن، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، ۳۰(۱) و ۳۰(۲) تا ۷۷ (۱۳۹۰).

- [19] Kiani Gh., Adsorption Kinetics and Thermodynamics of Malachite Green from Aqueous Solutions onto Expanded Graphite Nanosheets, *Int. J. Nano Dimens.*, **6(1)**: 55-66 (2015).
- [20] Pierre A.C., Sol-gel Immobilization of Catalytic Molecules and Applications, *Adv. Sci. Technol.*, **45**: 2127-2136 (2006).
- [21] Mehrotra R.C., Present Status and Future Potential of Sol-Gel Process, in: Reisfeld R., Jorgensen C.K. (Eds.), "The Chemistry, Spectroscopy, and Applications of Sol-Gel Glasses", Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg, (1992) 1-36.
- [22] Framery, E. Mutin, P.H. *29Si MAS-NMR Study of Silica Gels and Xerogels: Influence of the Catalyst*; *J. Sol-Gel Sci.*, **24**: 191-195 (2002).
- [23] Flávio A. Pavan, Alzira M.S. Lucho, Reinaldo S. Gonçalves, Tania M.H. Costa, and Edilson V. Benvenutti ; Anilinepropylsilica Xerogel Used as a Selective Cu (II) Adsorbent in Aqueous Solution, *JCIS*, **263**: 688-691 (2003).
- [24] Marcia C. Brasil, Edilson V. Benvenutti, José' R. Grego' rio, Annelise E. Gerbase; Iron Acetylacetone Complex Anchored on Silica Xerogel Polymer; *Reactive & Functional Polymers* **63**: 135-141 (2005).
- [25] Haghbeen K., Legge R.L., Adsorption of Phenolic Compounds on Some Hybrid Xerogels, *Chem. Eng. J.* **150**: 1-7 (2009).
- [۲۶] محتبی، اسدالله؛ فضلی، مصطفی؛ بررسی بار سطحی جاذب زروژل TEOS با استفاده از حذف رنگدانه های آلی محلول در آب، "سومین همایش علوم و فناوری مواد فعال سطحی و صنایع شوینده"، (۱۳۹۱).
- [27] Ibrahim S., Ibrahim H., Preparation and Study Properties of Xerogel Silica Using Sol-Gel Method, *International Journal of Application or Innovation in Engineering & Management (IJAIE)*, **2(9)**: 111-116 (2013).
- [28] Venkateswara Rao, A. Wagh, P. h. Haranath, D. Risbud, P. P. Kumbhare, S. D. Infuence of Temperature on the Physical Properties of TEOS Silica Xerogels, *Ceramics International* **25**: 505-509 (1999).
- [۲۹] توحیدی، سید حسین؛ نوین روز، عبدالجودا؛ سنتر ترکیبات مس (II) اکسید، روی بستر سیلیکا با ابعاد نانومتری به روش شیمیایی سل - ژل و بررسی طیف سنجی آن، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، شماره ۳، ص ۱۰۵ (۱۳۸۶).
- [30] Lu N.P., Carles A.G., El-Kamash A.M., Evaluation of Zeolite A for the Sorptive Removal of Cs⁺ and Sr²⁺ Ions from Aqueous Solutions Using Batch and Fixed Bed Column Operations, *J. Hazard. Mater.* **151**: 432-445 (2008).
- [31] Li Q., Liu H.N., Liu T.Y., Strontium and Calcium Ion Adsorption by Molecularly Imprinted Hybrid Gel, *Chem. Eng. J.*, **157**: 401-407 (2010).
- [32] Reddy D.H.K., Lalhmunsima D., Tiwari2, Choi H.J., Lee S.M., Attenuation of Radioactive Sr(II) from Water Environment Using Sericite Clay, *International Conference on Environment, Chemistry and Biology*, **49**: 105-109 (2012).

- [33] Marešova J., Pipiška M., Rozložník M., Horník M., Remenárová L., Augustin J., Cobalt and Strontium Sorption by Moss Biosorbent: Modeling of Single and Binary Metal Systems, *Desalination*, **266**: 134–141(2011).
- [34] Wu P., Daia Y., Longa H., Zhua N., Li P., Wua J., Danga Z., Characterization of Organo-Montmorillonites and Comparison for Sr(II) Removal: Equilibrium and Kinetic Studies, *Chem. Eng. J.*, **191**: 288-296 (2012).
- [35] Tel, H. Altas, Y., Eral, M. enol Sert, S.B.C, Etinkaya, S, I'nan, Preparation of ZrO₂ and ZrO₂-TiO₂ Microspheres by the Sol-Gel Method and An Experimental Design Approach to their Strontium Adsorption Behaviours, *Chem. Eng. J.* **161**: 151–160 (2010).
- [36] Elouear Z., Bouzid J., Boujelben N., Feki M., Jamoussi F., Montiel A., Heavy Metal Removal from Aqueous Solution by Activated Phosphate Rock, *J. Hazard. Mater.*, **156**: 412-420 (2008).
- [37] Jain C.K., Singhal D.C., Sharma M.K., Adsorption of Zinc on Bed Sediment of River Hindon: Adsorption Model and Kinetics, *J. Hazard. Mater.*, **114**: 231-239 (2004).
- [38] Seker A., Shahwan T., Eroglu A.E., Yilmaz S., Demirel Z., Conk Dalay M., Equilibrium, Thermodynamic and Kinetic Studies for the Biosorption of Aqueous Lead(II), Cadmium(II) and Nickel(II) Ions on Spirulina Platensis, *J. Hazard. Mater.*, **154**: 973-980(2008).
- [39] El Nemr A., Potential of Pomegranate Husk Carbon for Cr Removal from Wastewater: Kinetic and Isotherm Studies, *J. Hazard. Mater.*, **161**: 132-141 (2009).
- [40] Jain M., Garg V.K., Kadirvelu K., Chromium Removal from Aqueous System Using Helianthus Annuus (Sunflower) Stem Waste, *J. Hazard. Mater.*, **162**: 365-372 (2009).
- [41] Kumar R., Abraham T.N., Jain S.K., Silver Nano Particles Impregnated Alumina for the Removal of Strontium(II) from Aqueous Solution, *Adv. Mat. Lett.*, **3**(6): 507-510 (2012).
- [42] Srinivasa Rao, K. Roy Chaudhury, G. B. Mishra, K. Kinetics and Equilibrium Studies for the Removal of Cadmium Ions from Aqueous Solution Using Duolite ES 467 Resin, *J. Miner. Process.*, **97**: 68-73 (2010).
- [43] Wu Z.J., Joo H., Lee K., Kinetics and Thermodynamics of the Organic Dye Adsorption on the Mesoporous Hybrid Xerogel, *Chem. Eng. J.*, **112**: 227–236 (2005).
- [44] Colak F., Atar N.A. Olgum, Biosorption of Acidic Dyes from Aqueous Solution by *Paenibacillus Macerans*: Kinetics, Thermodynamic and Equilibrium Studies., *J. Chem. Eng.*, **150**: 122-130 (2009).
- [45] Wang X.S., Li Z.Z., Tao S.R., Removal of Chromium from Aqueous Solution Using Walnut Hull, *JEM*, **90**: 721-729 (2009).
- [46] Aksu Z., Determination of the Equilibrium , Kinetic and Thermodynamic and Equilibrium Studies, *J. Process Biochem.*, **38**:89-99 (2002).
- [47] Madaeni S.S., Salehi E., Adsorption of Cations on Nanofiltration Membrane: Separation Mechanism, Isotherm Confirmation and Thermodynamic Analysis, *J. Chem. Eng.*, **150**: 114-121 (2009).